

førende Tag, naar det skal føres videre ved det samme Lokomotiv, som har bragt det til Viborg, faar et tvungent Ophold her paa 10 Minutter. De, der kende nøje til Forholdene i Viborg, vide nu, at Opholdet jævnlig bliver endnu længere, men Ulemperne kunne i øvrigt ikke anses udtømte ved dette Ophold. Man kan i den Henseende henvise til hvad der i en under Sagen fremkommen Erklæring er nærmere paapeget med Hensyn til de Ubehageligheder og Banstueligheder for Publikum og for Jærnbanepersonalet m. v., som foranlediges ved den Endevending af alle Togene, som er en Følge af Rebrøusjementet. Naar der gøres gældende, at en Udvidelse af Stationen vil gøre den fuldt ud fittet til at modtage den ny Bane fra Aalestrup og fyldestgørende for den Trafik, der i en længere Fremtid kan ventes ved Viborg, samt navnlig mulig gøre Optagelsen af en eventuel ny Bane fra Syd, da maa Udvalgets Flertal i Modsætning hertil hævde, at ligesom den nuværende Station alt maa siges at ligge meget uheldigt, saaledes vil ved den projekterede Udvidelse den ny Stationsbygning komme til at ligge end mere uheldigt, i et Hul eller en Smøge, indkneben imellem Søen og høje Banker, med en Plads for Færdflen for Passagerer og Kørjel af vistnok næppe mere end 25 Alens Bredde — noget, der vel ogsaa har sin Betydning, naar der tales om Bekvemmelighed for Driften —, og det vil upaatvilelig vise sig, at disse Ulemper ville blive stedse mere og mere følelige, efter som Trafikken maatte tilbage. Men navnlig vil det, naar ny Banelinier skulle sættes i Forbindelse med Viborg Station, og det desaaarsag bliver nødvendigt hyderligere at udvide denne, sikkerlig vise sig, at det vil blive, om ikke umuligt, saa dog meget vanskeligt og kostbart at skaffe den fornødne Plads der paa Stedet. Man vil da komme til at angre, at man ikke nu flyttede Stationen, og erkende, at det var en daarlig, lidet fremadskuende Finanspolitik nu at blive staaende ved den i Længden ufyldstgørende

Udvidelse paa Stationens nuværende Plads. Udvalget kan ogsaa i denne Henseende henvise til Udtalelser i de foreliggende Erklæringer fra de sagkyndige, der navnlig gaa ud paa, at der alene af Hensyn til en fremtidig Udvidelse turde være Anledning til at tage under Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigst nu at opgive den nuværende Plads for Stationen, hvis der er nogen Udfigt til, at en Bane over Silkeborg eller Herning en Gang i Fremtiden skulde blive anlagt, og at den flyttede Station til en senere Indførelse der af en sydfra kommende Banelinie vil byde saadanne Fordele, at en Sammenligning utvivlsomt maa falde ud til Fordel for den. Det tilføjes, at man ikke maa tabe af Sigte, at den Lejlighed, som nu frembyder sig til at skaffe . . . en Station, der under bedre Forudsætninger end opnaeligt ved Stationens Bibeholdelse paa dens nuværende Plads kan egne sig til eventuelt senere at blive Knudepunkt for 4 Banelinier, fornustigvis ikke i Fremtiden vil komme igen.

Det kan vistnok, efter det ovenanførte, ikke med Føje siges, at det — som det i Bemærkningerne til Lovforslaget hedder — alene er de lokale Interesser, for hvis Skyld der skulde bringes det pekuniære Offer, som Stationens Flytning vilde medføre. Staten har upaatvilelig Interesse i at dette Jærnbanespørgsmaal løses paa en for den hele Jærnbanetrafik og dens Udvikling i Fremtiden heldig Maade. Det kan maasse siges, at store og bethdelige Interesser for en Del af Landet ere uden særlig Betydning for Statsbanedriften, men man vil næppe vedkende sig den Sætning, at de skulde være ligegyldige for Staten. Naar det er af stor og væsentlig Betydning for Viborg og navnlig for den Del af det nordlige Opland, for hvis Skyld man har anset det for rigtigst at bringe de store Ofre, som Anlæggelsen af Aalestrup—Viborg Banen medfører, at Viborg Banestation flyttes til det her omhandlede Punkt, da kan og tør Staten ikke betragte dette som noget den uvedkommende. Og Flytningens store